

מכתב לאשת חיל

כך אל מול הקערה, מילה-לך אשת חיל יקרה!

ואם מישו חשב שכאן זה נגמר,

לדמיין אותך עומדת

ומבשלת כבר מחר...

את-שעבדת בשקט בלאט,

ראויה למילים-

ומחמאות כה בלהט.

אולי את חשבת

אף אחד לא רואה,

בזמן שהתכופפת

עם סחבה ויעה...

אפ' האמיץ ביותר בעולם,

יתפעל לראותך

מתנדנדת על סולם.

וכן כמובן לא נשכח להוסיף,

את מי שאיתך את השיש הכסוף,

אבל מישהו ראה,

ושמר לו בלב,

ושעה אחר כך

שפך למחשב...

אז לעמד לא הספקתי,

והרבה לא חשבתי.

כן-את מכל הנשים,

תודתי נאמרת ברגשות עזים.

לו הייתי אבק,

הייתי שואל על מה המאבק?

לו הייתי סמרטוט,

הייתי שואל בשביל מה החיטוט?

לו הייתי שואב,

תמה אני איך הגב לא כואב!

אבל אני לא...

אז במילים לא אכביר,

ואת הזמן לא אעביר,

רק אסכם זאת בכמה משפטים,

מדמיין שאולי הם יהיו חרוזים.

איך הצלחת להרים,

חלונות ומקררים?

כיצד הצלחת לנקות

בתחתית הספות?

איך ידעת שגם

מתחת הספרייה,

התינוק החביא עוגיה...

שמחתי להוריד לך קצת מהכפפה, עכשיו אני רץ לשפוך תאשפה.

תודה לך אשת חיל אלופה!